BÓNG TRĂNG SOI MẶT HỒ

Ngắm nhìn hồ nước lung linh
Ánh trăng soi bóng nghiêng mình rụng rơi
Nhớ người xa tận chân trời
Hồn mơ vọng tưởng chơi vơi mịt mù.

Gió đêm vỗ giấc tương tư
Tình soi bóng nước đời hư không về
Nhạt nhoà son phấn trầm mê
Mây xưa bỏ núi bay về phố đông.

Áo bay cuối phố bụi hồng
Mây trôi bèo dạt chia dòng xuân thu
Bóng hoa, hồ lạnh sương mù
Liễu buông cành rũ gió vu vi buồn.

Thôi thì gió bụi mưa tuôn
Hồ ngăn giòng chảy, hoa buồn nước xuôi
Khóc người chỉ một lần thôi
Đầu sông nỗi nhớ, đến hồi thanh xuân.

Gió chiều ve vuốt tóc huyền
Đôi môi nhẹ ướt thêm miền vấn vương
Chiều thu sương trắng phố phường
Bước vui dạo phố, bụi đường gót mơ.

Người về tình vẫn thờ ơ
Bày chim sẽ đậu trên bờ tường cao
Áo em hoa nở hồng đào
Lòng như muốn tỏ lối vào thiên thu.

Bên hồ nước bóng hoa xưa
Hồn ở đâu vẫn đẩy đưa chưa về
Em xưa còn nhớ câu thề
Môi son, má phấn đam mê bụi trần.

Lê Tuấn
Người nghệ sĩ lang thanh hoài trong tâm tưởng
Viết bài thơ tình, lãng mạn cho đời thêm hưng phấn.

BÓNG TRĂNG MÀU NHỚ

Đêm hờn ánh Nguyệt lung linh
Tim nồng giọt ái đắm mình sầu rơi
Hồn bay xa tít góc trời
Bao nhiêu thương nhớ đầy vơi rối mù

Nghiêng soi một cõi riêng tư
Khơi dâng mãnh thủy ảo hư trở về
Giăng mờ tĩnh lặng hôn mê
Hương thầm gió thoảng đang kề hướng đông

Gọi nhau dệt mộng tơ hồng
Bờ thương trải rộng đan lồng mùa thu
Rồi say nắng nhạt sương mù
Cung trầm tiếng hát hoang vu lời buồn

Ai làm giọt lệ rơi tuôn
Hờn duyên trách phận đẩy luồng sóng xuôi
Ngăn sông cách núi đành thôi
Hạ về đông ghé bồi hồi giấc xuân

Trời mơ thả nỗi bâng khuâng
Hanh hao nẻo ấy ngại ngần sầu vương
Lang thang trở lại ngõ phường
Bóng chim tăm cá nẻo đường tan mơ

Bước chân rã rượi ơ hờ
Sông sâu chẳng lội, đứng bờ vực cao
Chiều nghiêng rớt giọt nắng đào
Khối tình chôn kín đi vào nghìn thu

Chừ đây nhặt mảnh tình ru
Ly sầu uống cạn hoang vu lối về
Ngây say cuộn bóng trăng thề
Dòng sinh cứ mãi đắm mê tình trần

Minh Thuý (Thành Nội)
Tháng 7/21/2021